

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ Δρ 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀπευσθύνεται :
Διεύθυνσιν Φωνῆς τῆς Ἡπείρου
Ἀ θ ῆ ν α ς

ΕΤΟΣ ΕΝΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1901 ἕως 15 Σεπτεμβρίου 1901. Οφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὰ ἐγγράφουσι συνδρομητὰ νὰ ἀποστείλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελετηρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γεώργ. Κ. Γάγαρον.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐννεαετίας συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκ Περαιῶς τὸ πολεμικὸν θωρηκτὸν «Σπέτσαι» εἰς Ἰόπην, ὅπως ἐκείθεν τὸ πλήρωμα αὐτοῦ μεταβῇ καὶ παρευρεθῇ εἰς Ἱεροσόλυμα κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα καὶ ἐνισχύσῃ διὰ τῆς παρουσίας αὐτοῦ τὴν Ἀγιοταφικὴν ἀδελφότητα καὶ ἐμπνεύσῃ αὐτῇ τὴν πεποίθησιν, ὅτι τὸ ἐλεύθερον Ἑλληνικὸν Κράτος ἔχει πρὸς αὐτὴν ἐστραμμένα τὰ βλέμματά του καὶ ἐμφυσήσῃ αὐτῇ θάρρος ἵνα ἀντεπεξέρχεται κατὰ τῶν ἐχθρῶν, οἵτινες ἐγείρουσι πέριξ αὐτῆς προχώματα ἐξ ὧν ἡμέραν τινα θὰ ρίψωσι κατ' αὐτῆς ἰσοβόλα βέλη. Ὄντως τὸ μέτρον τοῦτο τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργοῦ, ὅπερ ἔτυχε βεβαίως τῆς ἐγκρίσεως τοῦ τε ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τοῦ Βασιλέως, εἶνε ἄξιον πολλῆς προσοχῆς καὶ μαρτυρεῖ ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ τίνος κατενοήθη ἡ σπουδαιότης τῶν κινδύνων οὓς διατρέχει ἡ Ἀγιοταφικὴ τῶν Ἱεροσολύμων ἀδελφότης. Ὁ δὲ τοῦ Πανεπιστημίου καθηγητὴς κ. Καζάτζης, ὅστις ὡς πρόεδρος τῆς ἑταιρίας ὁ «Ἑλληνισμὸς» διοργάνωσε κατὰ τὰ δύο προηγούμενα ἔτη καὶ ἐκδρομὴν εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐποίησε το τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διάλεξιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου ἐνώπιον πυκνοῦ ἀκροατηρίου καὶ ὑπέδειξε τὰ δέοντα γενέσθαι. Διότι οἱ κίνδυνοι καθ' ἑκάστην αὐξάνουσι καὶ ὅταν ἡμεῖς ἀνανήψωμεν ἐκ τοῦ ληθάργου θὰ εἶνε πολὺ ἀργά. Χθὲς ἀπωλέσθη ὁ ὀρόνος τῆς Ἀντιοχείας διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Παλαιστινείου ἐταιρίας. Τίς μᾶς ὑποσχεται ὅτι μετ' οὐ πολὺ, ὅτε ἡ ἐταιρία αὕτη θὰ ἔχῃ ἐπαρκῶς καλλιεργημένον τὸ ἔδαφος, δὲν θὰ ἀποπειραθῇ διὰ παντοίων μέσων νὰ θέσῃ τὸν πόδα αὐτῆς καὶ εἰς τὸν χώρον τῆς Ἱεροσολυμιτικῆς ἀδελφότητος; Οὐδεὶς δύναται μετὰ βεβαιότητος νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ ἀντίθετον. Ἀλλὰ πάντως πρέπει νὰ ἀναμείνωμεν τὴν ἡμέραν, ἥτις θὰ σημειώσῃ νέον κόλαφον κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου καὶ τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν, δι' ἧς καὶ μόνης περιχαροῦνται καὶ ἐνισχύονται εἰς τὸν ἀγῶνα οἱ ὑπόδουλοι Ἕλληνες. Ὅποταν ἐκλείψῃ καὶ τὸ ὄργανον τοῦτο θὰ καταπέσῃ ἡ δύναμις τοῦ διεσπαρμένου Ἑλληνισμοῦ καὶ θὰ ἀφαιρεθῇ ἀπ' αὐτοῦ ἡ αἰωνεὶ μικροανεξαρτησία ἣν κέκτηται διὰ τῶν προνομίων καὶ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ἐκκλη-

σίας. Ἡ «Νέα Ἡμέρα» Τεργέστης ὁρμωμένη ἐκ τίνος ἀναγγελίας πρὸς Ἱδρυσιν ἐν Κων)πόλει «Ἑλληνικῆς Παλαιστινείου» ἐταιρίας ἥτις οὐ μόνον δὲν ἐπραγματοποιήθη ἀλλὰ καὶ πομποδῶς διεφύσθη, κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου καὶ ἀναφωνεῖ: «Θὰ γίνῃ ἐπὶ τέλους τι ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ὑπὲρ τῶν ἀγίων τόπων ἢ ἀπασα ἡμῶν ἡ ἐνέργεια θὰ ἐξαντλήται εἰς λόγους ἀσυναρτήτους ἐνίοτε, καὶ εἰς ὕβρεις κατὰ τῶν ἐχθρῶν; Ἡ μήπως τινὲς νομίζουν ὅτι ἐπιδέχονται ἐν τὰ πράγματα ἀναβολὰς; Φοβοῦμαι ὅτι καὶ τώρα ἀκόμη εἶνε ἀργά. Ρίψατε βλέμμα οἱ δυνάμενοι εἰς τὸ δελτίον τῆς Ρωστικῆς Παλαιστινείου ἐταιρίας ἂν δὲν ἔχητε τὸν καιρὸν ἢ τὴν δύναμιν νὰ ἀναλάβητε ταξείδιον μέχρι Παλαιστίνης καὶ Συρίας καὶ θὰ ἴδῃτε ἐκεῖ πόσον κακαπληκαὶ εἶνε αἱ πρόοδοι, ἃς ποιῆται ἀπὸ ἡμῶν εἰς ἡμέραν ἢ Ρωσσία εἰς τὰς ἐπαρχίας ταύτας».

Διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται εἰς τε τὴν Κυβέρνησιν καὶ τοὺς ἰδιώτας νὰ λάβωσι σύντονον φροντίδα πρὸς περιφύρυσιν τῶν δικαίων τούτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὸ μικρὸν Ἑλληνικὸν Κράτος ἔχει νὰ παλαίσῃ κατὰ πολλῶν δυσχερειῶν καὶ εὐθύνας οὐκ ὀλίγας· ἀλλὰ τοῦτο οὐδὲν θὰ ἦτο αἰσθητὸν ἐὰν ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις καὶ οἰκονομία ἔβαινεν ἐπὶ κανονικῆς καὶ ὁμαλῆς οδοῦ. Ὅπως νῦν ἔχουσι τὰ πράγματα δυσχερὲς καθίσταται νὰ προνοήσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις περὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ γιγνομένων, περὶ τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ περὶ τῶν ἐν Ἡπείρῳ, περὶ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ κτλ. Ἐχει πολλὰ ἐπὶ τῶν ὁποίων δέον νὰ ἀσχολῇται καὶ διατηρῇ ἀκοίμητον τὴν προσοχὴν αὐτῆς. Ἀτυχῶς ὁ καχεκτικὸς αὐτῆς ὁργανισμὸς παραλύει πᾶσαν ὀρθὴν ἀντίληψιν τῶν καθηκόντων τούτων, τὰ ὁποῖα ἐνίοτε καὶ διὰ τινος, τῶν ἐκάστοτε ὡς ἐκ θαύματος ὑπουργῶν, εἶνε ζητήματα ἐντελῶς ἀκατανόητα.

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

Καθ' ἑκάστην βλέπομεν τὴν διοίκησιν νὰ διατάσῃ τὴν βιαίαν εἰσπράξιν τῶν φόρων καὶ νὰ σέρνῃ εἰς τὰς φυλακὰς ἑκατοντάδας πτωχῶν, οἱ ὅποιοι δὲν ἔχουσι νὰ πληρώσωσι, διότι αὐτῇ ἡ ἰδίᾳ ἐφρόντισε νὰ τοὺς ἀπογυμνώσῃ καὶ νὰ τοὺς ἀφήσῃ χωρὶς ὑποκάμισο· νὰ εὐρίσκῃ ἀφορμὰς νέων φορολογιῶν καθ' ἑκάστην, νὰ ἀναζητῇ τέλος μὲ καθεὶ τρόπον νὰ τυραννῇ τοὺς δυστυχεῖς χριστιανούς· ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον προδίδει ὁλοφάνερα τὴν ἐσωτερικὴν τῆς ἐπιθυμίαν εἶνε ὅτι φροντίζει πάντοτε νὰ ἀνταμείβῃ πολὺ γενναίως καὶ προβιάζῃ ἐπιδεικτικώτατα τοὺς σκληροτέρους τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἑκάστοτε λοιπὸν τούτων φροντίζει μὲ κάθε τρόπον νὰ τυραννῇ περισσότερον, νὰ δέρνῃ σκληρότερον, νὰ ἀρπάξῃ ὅ,τι εὖρη, νὰ μὴ ἀφίην τίποτε εἰς τὸν τόπον του, ἀλλὰ νὰ γεμίξῃ μὲ ἐρείπια τὸν τόπον, εἰς τὸν ὁποῖον ἤθελε πατήσῃ, διότι οὕτω

θέλει κερδίσει τὴν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην τῆς κυβερνήσεως. Τοῦτο ἀκριβῶς συνέβη καὶ μὲ πολλοὺς ἄλλους, τελευταίως δὲ καὶ μὲ τὸν διαβόητον Χατζὴ Χαμητ, ὃν εἶδε καὶ ἐπαθεν ἡ ἐπαρχία Φιλιππιάδος ὅσο νὰ τὸν ξεφορτωθῇ ἀπὸ τῆς ῥοχί τῆς, ὅπου εἶχε σφηνιάσει τόσο δύνατά. Νομίζω ὅτι εἶνε περιττὸν νὰ ἐπαναλάβω τοὺς βασβουζουκισμοὺς τοῦ ἀγρίου τούτου τέρατος, διότι ἀρκετὰ ἔχουσι γραφῇ περὶ αὐτοῦ, μὲ ὅλα ὅμως ἐκεῖνα ποὺ ἐγράψαν, μὲ ὅλην τὴν καταστροφὴν, ἣν ἐπέφερον εἰς τὴν εἰρημένην ἐπαρχίαν, μὲ ὅλας τὰς ἀρπαγὰς καὶ λεηλασίας, ἃς διέπραξεν ἐκεῖ, εἰς τὸ πείσμα ὅλων, ἡ κυβερνήσις οὐ μόνον προϋβίβασεν αὐτὸν εἰς ταγματάρχην, ἀλλὰ καὶ μετέθεσεν αὐτὸν εἰς τὴν φρουρὰν Πρεβέζης, θέσιν πολὺ βεβαίως ἀνωτέραν ὅπου παρ' ὅλων ἀπολαύει ἐξαιρετικῶν τιμῶν διὰ τὰ κατὰ τῶν χριστιανῶν κατορθώματά του. Ἡ διαγωγὴ αὐτῆς τῆς διοικήσεως καταδεικνύει ὁλοφάνερα τὴν κακὴν πρόθεσιν αὐτῆς καὶ ἐστερέωσε παρὰ τοῖς χριστιανοῖς τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ Τούρκος εἶνε ἀδύνατον νὰ λησμονήσῃ τὸν παλαιὸν ἀνθρωπὸν καὶ νὰ θελήσῃ νὰ ζῇ μετ' αὐτῶν.

Πρὸ ἡμερῶν μερικὰ χαρίνια τῆς πόλεως Πρεβέζης εἶχον τοιχοκολλήσαι εἰς διάφορα μέρη πολλὰ χαρτιά, ἐν οἷς εἶχον γράψει πολλὰς ἀσέμνους λέξεις. Τὰ χαρίνια αὐτὰ διὰ τῆς ἀστυνομίας παρεδόθησαν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν, ἡ ὁποία τὰ παρέπεμψεν εἰς τὸν ἀνακριτὴν. Μετὰ τὴν ἀνάκρισιν, ἣν ἐνήργησεν οὗτος μὴ εὐρών ἐπ' αὐτὰ ἐνοχοποιητικόν τι ἤθελε νὰ τὰ ἀπολύσι, ὅτε μαθὼν τοῦτο ὁ μουτσεαρίφης Πρεβέζης καὶ μένεα πνέων τίς οἶδε διὰ τι, κατὰ τῶν παίδων τούτων, ἐμφανίζεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀνακριτοῦ καὶ ἀπαιτεῖ ἀπὸ αὐτοῦ νὰ φυλακίσῃ ἐπὶ πολλὰς ἀκόμη ἡμέρας τοὺς μικροὺς ἐνόχους. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀνακριτὴς τῇ παρετήρησεν ὅτι μὴ δυνάμενος ποῦ νὰ στηριχθῇ δὲν δύναται νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ, ἐθύμωσεν ὁ ἀγαθὸς μουτσεαρίφης καὶ ἀποτεινόμενος μὲ πολλὴν εὐγένειαν πρὸς τὸν ἀνακριτὴν ἢ θὰ κάμῃς, τοῦ λέγει, αὐτὸ ποῦ σοῦ λέγω ἢ θὰ πάρω σένα ἀπὸ τὸ αὐτὶ καὶ θὰ σὲ χῶσω μέσα. Πρὸ τῆς τσουχτερῆς ταύτης αὐθαδεῖας τοῦ μουτσεαρίφη ἐμειναν πολλὴν ὥραν κεχνηνότες ὅλοι οἱ ἐν τῇ γραφείῳ, ἀργὰ δὲ πολὺ ἐτόλμησεν ὁ ἐκεῖ κατὰ τύχην παρευρισκόμενος τὴν ὥραν ἐκείνην ἐπιθεωρητὴς τῶν δικαστηρίων νὰ τῇ παρατηρήσῃ ὅτι δὲν ἔχει δικαίον νὰ ἀποτεινέται μὲ τὴν αὐθάδειαν πρὸς τὸν ἀνακριτὴν, διότι καὶ αὐτὸς δὲν εἶνε ἐλεύθερος νὰ κάμῃ ὅ,τι θέλει, ἀλλὰ εἶνε ἡναγκασμένος νὰ εἶνε δούλος τοῦ νόμου· ὁ ἰδιότροπος ὅμως μουτσεαρίφης εἶχε πάρει πλέον τὸν κατήφορον καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ κρατηθῇ, ἀλλὰ ἐπλήρωσε στὴ στιγμὴ καὶ ταῦτον μὲ τὸ ἴδιον νόμισμα. Ἐντεῦθεν προέκυψε μεγάλη φωνή· μὰρ μετὰ τοῦ μουτσεαρίφη καὶ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ἦν πολὺ λυποῦμαι, διότι ἡ ἐπεχὴ μᾶς στερεῖται ἐνὸς Χατζὴ Σεχρέτη, ἵνα τὴν ἐξουσίαν εἰς κρυσταλλωμένους στίχους, ὁμοίους ἐκείνων, δι' ὧν ὕμνησε τὰ κατορθώματα τοῦ Ἀλῆ. Ἐπὶ ἡμέρας τὸ τηλεγραφεῖον δὲν καμνεῖ ἄλλῃ δουλειᾷ, παρὰ νὰ μεταβιβάζῃ τηλεγραφήματα εἰς Κωνσταντινούπολιν τῶν μαινομένων τούτων ἀνωτέρων ὑπαλλήλων, ὁ ἑνας κατηγορεῖ τὸν ἄλλον, μετ' ἀγωνίας δὲ οἱ ἄλλοι ὑπαλλήλοι περιμένουσι νὰ ἴδωσι ποῖος ἐπὶ τέλους θὰ φάγῃ τὸ κεφάλι του, διότι καὶ οἱ δύο ἔχουσιν ἴσχυ-

το Μέντορ, καὶ εἶναι ἀπο αὐστημέναι εἰς τὴν
Θεογάνειαν, καὶ δὲν ἀνέστησαν, λέγουσι, καὶ
ἡ προσηγορία, ὅτι εἰχεν ἐντέλει ἐσθμὸν τοῦ
τόπου, ὅς ἐν παράγει τίποτε. Ἀλλὰ καὶ ὑποκ
πολλοὶ ἔχουσιν ἐκπαύθη. Οἱ παπῶδες καὶ ἡ
τοῦ ἡμετέρου οἰκίαι καὶ παντὶ ὧν καὶ αἱ κρη
ται αἱ πα παρῶνται ἐπὶ ἔχου, κροῖται, ἐχ
ταμεν. λέγουσι, καὶ καλλίτερον στίβη. Τὰ ἡ
λατα, ἐλλήνηκα, καὶ ἡμετέρων. Ἦν σφαιρ
μενα εἰς ἐν μεγαλοπρεπὲς κτήριον, κείμενον ἐ
τὴν κέντρον τοῦ Μετῶπου τοῦ Μετῶπου. Ὁρῶν
τὴν ἐν τὴν κέντρον τὰ παρὰ τοῦ Γωργίου Ἀ
δέωφ. Τὸ παρθενάγειον ἐπὶ τῇ εἰς κέντρον
ὅτι, τὸ τῆριον εὐρύχουσαν καὶ κατὰ ἡλ
φωτὴν περὶ τὰ ἐκάνον ἐλθοι κοραῖα. Ἦν
δικαία Ἰωννίσσα, αἱ ὑπερδυνασταί Μ
σοβίτισται. Γῶσσα ἐμὴ ἐστὶ ἡ βραχίλη, τὴ
κορίτσια ὅμως ὁμιλοῦν τὰ καὶ τὴν ἐλλήνηκα,
ἐν ᾧ αἱ γυναικες αἱ ἄω τῶν τεσσαρκεν
τῶν, δὲν εἰξέδουσαν καθ' ὅλου ἐλλήνηκα. Τὸ νερ
τὸ κουβαλοῦν ἀπὸ τῆς βρύτης κορίτσια καὶ γυν
αἱ εἰς φορτωμένες μὲ μὲν μὲν τὴν βουτοῖαν
εἰς τὴν ῥυχήν καὶ ἀνὰ οὗς ἡ τρεῖς μὲν τὰ
ταῖς εἰς τοὺς βραχίονας τῶν. Τὸ σελήν
κατὰ συνοικίας τοῦ Ἁγίου Δημητρίου εἰνε εἰ
τὸν πρὸ τοῦ τῆς ἐκκλησίας, αὐτὸ τὸ σελήν
συντηρεῖται ἐκ κληροδοτήματος τοῦ Μήτσα,
ἐν Ρουμανίᾳ ἀποβόσκοντος. Εἰς τὸ Ἀνῆκον
ἐπὶ ἡγά, οὗτος εἰς τὰς Πολιτικές τὰς ὅπας
πολὺ μὲν ἐπαίνου, ἐπιφλοῦσμον εἰς δευτέρῃ
ἐκδορῇ νὰ πράξω τὸ τοιοῦτον.

Κατὰ πόσον ἐπέχου εἰς τὴν περιγραφὴν τοῦ
Μετῶπου ὅς τὸ ἐκτμήνουν αἱ Μετῶποι αἱ
ναγῶνται μιν, ἐγὼ ξένος εἰμαι, αὐτὰ ἀνελή
θην ἐκ τῆς μικρᾶς μου ἐκεῖ διαμονῆς. Αὐτὴ
δὲ παρῆλθα πρὸς τοὺς αἱ κροῖται ζῶν ἐν ὁ
νοῖα, δὲν εἶνε ἐπὶ τῆς εἰς κόμματα ὅπως εἰ
τὸ Ζαφύρι καὶ ἀλλοῦ, εἰς τὸ Μέντοπον μόνον
πάντες ἡ εἰς εἰς αἱ δυσχερῆς κατὰ τοῦ
Τζωαννοπούλου καὶ οὗτοι καθ' ἡ ἐπὶ τῆς
ἐξ ἀποκρινῶν συμπερόντων.

Τὰς ἐντύψεις μου ταύτας ἐγραψα εἰς τὸ
χωρίον μου κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1900.

Ζαγοράς.

ΒΕΝΕΤΙΑ, 24 Μαρτίου.— Ὁ κόμης Μπύλου, ἀρ
χιεπίσκοπος τῆς Γερμανίας, ἀναμένεται σήμερον
τὸ πρῶτον. Οὐταῖς πρῶτον τῆς Ζαχαρίας λέγεται,
ὅτι θὰ ἔλθῃ νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ.

ΡΩΜΗ, 1 Μαρτίου.— Ὁ ἀρχιεπίσκοπος κόμης
Μπύλου, μεταδίδων εἰς Βενετίαν, συντηγῇ εἰς
τοῦτον τῆς Βενετίας μετὰ τοῦ συνοποῦργου Ζα
χαριᾶ καὶ τοῦ ὑποποῦργου Μεδρόν. Ἡ συνέλευσις
ὑπὲρ βραχίονα καὶ περιωριστὴ εἰς ἀπλὴν ἀνταλλά
γην φιλοφρονησέων. Λέγεται ὅμως, ὅτι δευτέρῃ
συνέλευσις, μὲ πολιτικὴν χαρακτῆρα, θὰ λάβῃ χώραν
βραδύ-ρον.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 24 Μαρτίου.— Ἡ Πόλις διαφύει
τὴν εἰρήνην περὶ συμφωνίας κατὰ τοῦ Σουλτάνου.
Τὰ συλλυπνῶνται ἐν τοῖς ὑποκατοῦσιν ἀποστολῇ
λοφουδῶν φιλικῶν καὶ αἱ κροῖται ἐκαστοῦ.

ΒΕΔΑΓΡΑΔΟΝ, 24 Μαρτίου.— Ὁ ὑποπρῶτος ὑ
πὲρ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἡγὸς ἐγένετο δεκτή. Ὁ
βασιλεὺς, ἀπὸ ἑλᾶς συνένευσεν μετὰ διαφόρων
πολιτικῶν, ἀνέβηκεν ἐν τῷ Βούτι τὴν ἐντολήν
τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ νέου ὑπουργεῖου. Ὁ Βούτι ἐξήγει
προεδρίαν ἐκίστασε σάφους ὥρην διὰ νὰ ἐκαστοῦ
τὴν συμφωνίαν ὁρισμένους προσώπων.

Ἡγέδω ἐκ Κρήτης, ὅτι εἰς τὴν ἐπίσημον
ἐφημερίαν τῆς Κρητικῆς Πολιτείας ἐδημοσιεύθη
τὸ ἐξῆς ἡμερομηνίαν διάταγμα δι' οὗ παύεται
ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σύμ
βουλος τοῦ ἡγεμόνος κ. Βενιζέλος.

« Ἀπολύεται τὸν καθυπόνοτον τοῦ, ὡς μέλου
τοῦ ἡγεμῶνος συμβουλίου δ' ἐπὶ τῆς δικαιο
σύνης καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σύμβουλος Βενιζέ
λος διότι ἀναρμοδῶς ἐξέφερε γνώμην ἀντιθ
στον πρὸς τὸ ἡμέτερον πρόνημα καὶ τὴν ἐν
στολήν ἡμῶν

»ΓΕΩΓΙΟΣ»

Ἡ ἐντύψεις ἐκ τοῦ διατάγματος τοῦτο
τὸ ὅποιον προεκλήθη ἐκ τῶν γνωστῶν τοῦ ἡγ
μονίας τῆς Κρήτης δηλώσεων τοῦ κ. Βενιζέλου
προξένου γενικῶν κατὰ πᾶσαν ἄλλα καὶ ἐν
θυοῦσιν ὑπὲρ τοῦ πρίγκηπος.

Χθεςκαί ἐκ Ὁ σλαβονίκης τηλεγραφήματα ἀγγέλλουσιν τὴν καταστροφὴν δολοχίῃσιν βουλγορικῆς ἡρωτανταρτικῆς συμμορίας. Ἡ συμμορία αὕτη εἶχεν εἰσβαλεῖ πρὸ τινος διὰ τῶν βουλγαριῶν συνόρων εἰς τὴν Μακεδονίαν, εὐθὺς δὲ ἰσχυρὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα ἐπέβησαν εἰς τὰ ἴχνη αὐτῆς. Ἡ συνάντησις τοῦ τουρκικοῦ ἀποσπαιμτος μετὰ τῆς συμμορίας ἐγένετο παρὰ τὸ Δόζομναπλά, φονικὴ δὲ συμπλοκὴ συεκρατήθη, διῆρξασα ἐπὶ πολλὰς ὥρας. Τὸ ἀποτελεσμα ὑπῆξεν ὁλοσχερῆς καταστροφὴ τῆς βουλγορικῆς συμμορίας, ἐξ ἧς δέκα μὲν ἐφονεύθησαν, ἄλλοι δὲ ἐτραυματίσθησαν περιελθόντες εἰς χεῖρας τῶν Τούρκων.

— Κατὰ τοῦ Βουλγάρου Μητροπολίτου Στρωμνίτης ἀγέρθεον σοβαρὰ ὑπόνοιαι ὅτι διανέμει ἀναστατακτικὰς προκηρῆξεις. Γενόμενης δὲ ἐρεύνης ἐν τῇ αἰφ τοῦ ἐξέβησαν ἄποφρασις κοροσποιητικὰ ἔγγραφα τοῦ κυριτάτου. Κατὸν αὐτοῦ τὸ μητροπολιτικὸν ἐλήθη ὑπὸ τοῦ βαλῆ εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου καὶ ἐκάρτηται μέχρις κωτέρων διαταγῶν ἐκ Κων)πόλεως. Τὸ αὐτοχρόνως, ὁ βαλῆς Θεσσαλονίκης ὑπέβαλεν ἔγγραψον εἰς τὴν Σουλτινὸν καὶ τὴν Πύλιν δια τοῦ ὁποῖου ζητοῦν τὴν ἀνάκλησιν τοῦ βερίτου διὰ διορισμοῦ τοῦ ἐν λόγῳ μητροπολίτου καὶ τὴν ἐξορίαν αὐτοῦ ἐκ Μακεδονίας.

— Χθὲς συνελέφθη ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Βουλγάρων ἐμποροεμπτη) Γιοσιτά) ἀναστασῶφ καταχρόμενος ἐκ Βελισσῶν ἐπ' αὐτοῦ ἀνευρέθησαν ἀπαναστατικὰς προκηρῆξεις καὶ πλείστα ἔγγραψα ὑβριστικὰ κατὰ τὸν ἑλληνικὸν ποταίσι καὶ τὰν Πατριαρχεῖον τῆς Κων)πόλεως. Ὁ συλληφθεὶς παρεκαλεῖ τὸν ἀπαιτῶμενον τὸν ἀφῆσθι πρὸς εὐσπλαγχνίαν τῶν τέκνων του, πλὴν ἀδωγῆθῃ εἰς τὰς φυλακάς.

— Ἐφῆσεν ἐκ Μοναστηρίου εἰς Θεσσαλονίκην, ὁ ἐκεῖ βουλγαρῶν ρώστας πρόβλενος ὅπως ἐνεργήσῃ καὶ μετακινήσῃ ἡ κατὰ τινὰ διδόντων ἐπισκεμμένη σὺλλληψις τοῦ ἐν Μοναστηρίῳ πράκτορος τῆς Βουλγαρίας, ὡς ὑποβουθύνοντος τὰς ἐργεσίας τοῦ κομητῆτοῦ.

— Κατὰ τὰς ἐπερχόμενας ἐορτάς τοῦ Πάσχα θ' ἀναμνησθὲ εἰς ὅλας τὰς ὁδοποιήσεις ἐκκλησιαστικῆς Μακεδονίας πατριαρχικὴ ἐγκύκλιος κατὰ τὴν ἐνεργεσίαν τοῦ βουλγαρικοῦ κομητῆτοῦ, προβλέπεται ὅτι τὸ μέτρον τοῦτο μεγάλως θέλει ἐπιδράσει ἐπὶ τῶν κατοίκων χωρίων τιῶν τὰ ὁποῖα ἀποπλανήθεντα ἢ πιεσθέντα τοιοῦτοτρόπως εἶχον ἀσπασθῇ τὸ σχίσμα.

— Κατὰ πληροφορίας ἐκ Ὁ σλαβονίκης, προχθὲς τὸ ἐσθέρως ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν Τίφης, Πόλης καὶ Στρωμνίτης, μετῆρθη ὑπὲρ τοῦς 50 συλληφθέντες Βουλγάρους εἰς Θεσσαλονίκην, ὡς καὶ τὰ ἀνακαλυφθέντα ὅπλα καὶ πολεμοφόδια.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐκ Χανίων ἐλήθησαν προχθὲς νεώτερον τηλεγραφήματα, διὰ τῶν ὁποίων ἡγγέλλεται, ὅτι μετὰ τὴν παύσιν τοῦ κ. Βενιζέλου τῇ καθήκοντα τοῦ συμβούλου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνέστησαν προσωρινῶς εἰς τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν σύμβουλον κ. Κωνσταντίνου Φούμην. Ὁ Ὑπάτος Ἀρμοστής Πρίγκις Γεώργιος δὲν ἀνέβηκεν ὁρίστω, ὡς τὰ καθήκοντα ταῦτα εἰς ἄλλο πρόσωπον, καθ' ὅσον ἐγγίζουσι ἀ βουλευτικὰ ἐκλογὰ καὶ μόνον μετὰ τὸ πέρας αὐτῶν, θα προβῇ εἰς τὸν διορισμὸν προσώπου τῆς ἐκλογῆς τῆς. Αἱ βουλευτικὰ ἐκλογαὶ ὡς γνωστὸν, θα ἐνεργηθῶν τὴν 15 ποσοσεχρὸ μηνὸς Ἀπριλίου, ὥστε μετὰ ἓνα περίπου μῆνα θα διοριθῇ ὁ ὁριστικὸς ἀντικαταστάτης τοῦ κ. Βενιζέλου.

— Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις αἱ παραχρῆς τῆς Ρωσσίας καταστάλθηκαν σχεδὸν ἐντελῶς. Εἰς τοῦτο συνετέλεσαν πολλὰ αἱ γενόμεναι πολυεταίμιαι συλλήψεις καὶ ἡ ἐπικρατούσα δημοκρατία. Τὰ Πανεπιστήμια καὶ λοιπὰ δημόσια καὶ κατὰστάματα τῆς Πετροπόλεως, Μόσχας καὶ Ὄδησσου παραμυθίαν ἵσταντο. Μένοντες οὖν

κονα της ομοσπονδίας καταστάσεως της χώρας, είπει δ εις αυτον, ότι αι εισπραξι μεχ ε τοδω υπερβαινον τας τω αντιπολιμ μινω τας παρα θιντος ετους και εξεφρασε τη, ελπιαν, ότι και μεχρι τειους του ετους αι εισπραξι υπερβαινωσι τας πενω πενω. Εις Αλεξανδριαν θ μιν η περι τις 20 ημερας ποτα τη θυγοτι αυ ου

— Κατ τηλεγραφικως πληροφορις της εν Κω στατιν ευτολει ε ληνικης Πρεσβειας προτιν Κυβερνησιν η Πολη ανεκει ωσεν εις ουτην, ότι κατ πενω πενω εως του υπερω ου συμβαινω. επινωρησικως υπο του οτακατορικου ιραδε, τα διοφρικιν τεη, τα ετιδη τα παρυσιν εις τ ελ Ελλοδος εις Τευκλιν εισαγαμενα προβιτω. ηρθσαν μεχρι της η Τυλιν ελ και ότι ει τ τουρικω τελωνια εδδθησαν σχετικαι ελγησι. Η αφορις ουη της Πολη ε ηρθη υποβημωτως διως και ανευ προημωτης συνεννησιν μετ τη ελληνικης πρεσβειας σημειωσιν δε ότι απασαι αι εφημεριδες της Κωνσταντινουπολεως αναγραφουσιν την ελνην ταυτην αν κλμων μιναι της ποσθημης. ητι μων εις την ανακλ ωσιν (note verbale) προτιν Πρεσβειαν ωρικετο.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μετ ενδομυθω χαρις πληροφορομεθα ότι και εν Αρσιστη του Ζαγοριου της Ηπερω κατηριστη τελειον οτως ειπειν παρηνωγαται. Η πρωτοβουλια εφελιτα κυριως εις το νεαρη ζευγος κ. Α. Άνα και Νικολαου Π. Μανδολακη, εμπορευμειν εις Ρουσσουκιν της Βουλγαριας. Ο φιλοταρον ανη εστι μων και πας ποσπορικς της ευγενεστατη κυριας και ε πιστολαιο του πληροφορις την εφωσαν αυτη σχολειον Αρσιστη, διτι επι πενω πενω τα σελλη κατ εως τακτικως εικοσι (αρ. 20) χρυσά εικοσφραγκη δια το παρηνωγαται Αρσιστη, ακολουθη δε Θεωδ θιλοντες και περισσαστα. Οι γνωριζοντες το χαρακτηρη και τα παριστοια αίσθηματα του κ Μανδολακη ευελπιστουσιν ότι και η Αρσιστα εν τω προσωπω του δε ευρη τον ευεργετην της

— Εξετωσθη εις Ιωαννην φυλλωδιον και διενεμνη η δορυφοδι των παρηνωγαται ετ ετους 1906 της φιλεκαπεινικης αδελφοφτης Ζαροφτης. Εταυτης δε ελγουμεν ότι το δακνιν ποσων των εισπραξι των τακτικων συνωμωων, ευεργετων και δωρων αν ηλθιν εις αρ. 1943. Εδωκανθησαν δι ελδα ετοιμα καταστασεις αρ 310,50 και ημενα καθαριν απομειωτικων κεφαλων αρ. 1633. Λομωμενως υπ ην ην εμικρησιν τη κοινητοτης της Ζαροφης ευρισκαμεν ότι το εισπραξιν ποσιν εινε μεγα. Το ευσωσιν το τουτο αποτελεσμα εφελιτα εις την δραστηριοτητα του προβω, της αδελφοφτης κ. Β. Κροισπουλου και τα συμβουλην κ. κ. Χαρηλ Παπακωστα, Π. Θωμου κ. Ματθ. Μαρασλη, οτινες πασαν κατεβαλον προνιτη πενω ακοην τουω και δι επωσαν τα μερινωσιν υπο τω των κλμων ηνωσιν εν τη κοινητη αυτω δ κλμωσιν την καταστασιν ταυτη της κοινητης καταστασιν γνωστω και τω Σ. Μητροπολιτη Δρυνοπολεως ελμω, οστις ευωσιν ην λαφρ αν τη ην ελδωσιν ταυτην απιστειν εις Ζαροβιν τον Βοσνιαν επιτροπον Οπισκομον αλλα, ως ε ειως Μητροπολιτη γωσει πετω το συμβουλιω η ληφεισ απαντησιν απο των Οπισκομων δεν παρχει εταρκη πληροφορια. Δι απελιδασαται μια μεταω αυτοποσως κατ τη προσηγη περιουειν και επιληφτη της ελδωσιν. Ημεις συγχρημεν το συμβουλιον π αδελφοφτης ως και τα μελη δια την ασκων προνιτη ην λαβωσινω υπερ των συμφεροντων της Ιωακτιν πατριδς αυτων.

— Αναχωρησιν δια Κατω Σουδαν δι κ. κ. Παυλ Πατσουσκας φοιτητη της Ιατρικης και Γεωμωσις Κεσβας φοιτητη της φιλολογικς και δια Δαρδαν δι Μονοδεδριου κ. Χρυστοφομου Ζωγκας φοιτητη της Ιατρικης

— Αφικοντο εις Ανω Βισαρη οι κ. κ. Νικολας Γεωμωσις, Γεωμωσις Βισουνη και Πιερως Θεμελις κ αναχωρησαν δια Καβαλιν, οι Κατω Βισαρη δ κ. Δ. Μιχρησι Κερεστω, οστις αναχωρησιν δι Αλεξανδριαν και εκ Μπαλιν δ κ. Ιωαννης Καλλεντης μετα τ κυριας του και αναχωρησιν δια Σαχη της Μ. Ασιας

— Αφικετο εις Βισαυολικης ο κ. Νικολας Π. Μιχρησι και αναχωρησιν δι Ανω Βισαρη και ο Ματθαίος Σειδης και αναχωρησιν δια Κατω Βισαρη.

— Αναχωρησιν δια Μπαλιν δ κ. Κωνσταντη Τζαμλιας φοιτητη της Ιατρικης.

— Αφικετο εις Κουκουλιω και αναχωρησιν Βουκουρεστιον ο κ. Βλινε Βολωνικης.

— Την Παρασκευην το Βπειρωτικον στοιγιον εις κληριν αν τω ενταβηα Κακοφωρικωφ, καθως προκωτο να δικαωθι ο συμπαιρωτικς αν 2 εταρ κ. Βαλασιου δι Ιωαννινω κατανημωσιν επι βαρυστα εγκληματα, συνεφερωνε την ποινη των προσκαλδωσιν, και εδην ησλγηνεν επι δικαστους κ

μεταδοὺς αὐτῇ καὶ μολυσματικὴν ἀσθενεῖαν. Ἡ θέσις τοῦ κατηγορουμένου ἦτο χριστιανιστὴς δύο ἰδίως γεγονότα, ἡ ἀσθένεια τῆς μικροσκοπικῆς κόρης καὶ ἡ υπερμέτρως βλακώδης μαρρὴ τοῦ κατηγορουμένου ἐξήγειρον τὴν ἀγανάκτησιν τῶν τε κ. κ. πορτέδρων καὶ ἐνορκῶν καὶ τοῦ κ. εἰσαγγελέως, ὥστε φόβος ὑπῆρξεν ἐπὶ στιγμὴν μήπως ἀντὶ τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐφαρμοσθῇ ἐν αὐτῇ τῇ εἰθούτῃ τοῦ δικαστηρίου ὁ νόμος τοῦ Λυντς. Ὡστόσο ἡ λεπτομερὴς ἐξέτασις τῆς υποθέσεως, ἡ ἐθερμὸς ὑπεράσπισις παρὰ τοῦ φίλου μας δικηγόρου καὶ συμπατριώτου μας κ. Ἀθανασίου Κ. Διούμα, ἐξουχίσαντος μίαν πρὸς μίαν τὰς βίβλους τοῦ κατηγορίου, τὰς ἐκθέσεις τῆς τε παθούσης καὶ τῶν γονέων τῆς καὶ ἰδίου αὐτοῦ μετέβλεπον τὰ πράγματα ὑπὲρ τοῦ κατηγορουμένου καὶ πρωτοστατοῦντος τοῦ κ. εἰσαγγελέως ἐκήρυξαν οἱ ἑσπεροὶ παμφίφει τὸν κατηγορούμενον ἄθωον. Ἡ σύταξις τοῦ φυλλοῦ μας συγχαιρεῖ ἐκ καρδίας τὸν φίλον κ. Ἀθαν. κ. Διούμαν δικηγόρον διὰ τε τὸν θρίαμβον καὶ τὴν πρόθυμον δωρεάν ὑποστήριξιν τοῦ κατηγορουμένου. — Ἀφικνύτο ἐξ Αἰγύπτου καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Ἰσραηλῶν οἱ κκ. Κωνστ. Μίχος καὶ Δρ. Ι. Καραῖς.

Ἐξεδόθη!!! τὸ ἀριστοῦργημα τῶν νέων ἑλληνικῶν δραμάτων, τὸ βροθυμῶν δράμα τοῦ ἡμετέρου λαφροστροφῆς ποιητοῦ Χ. Χρηστοβασιλῆ. Δὲν πρέπει τὰ ὑπάρξῃ Ἑλλήνι ὅτι, νὰ μὴ τι ἀναγνώστῃ, καὶ προ πάντων Ἡπειρώτῃς. Πωλεῖται ἀντὶ δύο δραχμῶν εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμ. φύλλου)

Πρὸς μὲν τῶν ἐπιστῆμων τεχνιτῶν ζημίαι καὶ ἡγχαρεῖται μετὰ τῶν δασμῶν, πρὸς δὲ τῶν ἀτέλων καὶ ἐλευθέρων ἀνθρώπων δουλεία θμισθος, καὶ κόπος ἀδαπάνητος· μικρὰ γὰρ πάντα κακία πρὸς αὐτὸν τοῦ Ὁμαῖ. Καὶ ἀληθῶς πολυθρήνητος ὦφθη τότε ἡ πόλις αὕτη τῶν Ἰωαννίνων· εἶχε γὰρ τότε τὸ τοῦ Ἀποστάτου καὶ λέγειν καὶ φάναι, ἔσθωθεν τρόμος, ἔσθωθεν φόβος, πῇ μὲν τὰ τοῦ τυράννου, πῇ δὲ τὰ τῶν Ἀλβανιτῶν, ἐπιδορμῆς ἐπιλασιμένης. Οὐ πολὺ τὸ ἐν μέσῳ, καὶ οἱ Ἀλβανῖται κατ' αὐτοῦ ἐκστρατεύουσι, καὶ πολιορκεῖν τὴν πόλιν. Ἰωαννίνων ἐγείρονται καὶ χρόνος ἰχνηλατοῦντες (ἢ θηρεύοντες) οὐκ ἔωπιν αὐτὴν ἐσοδικεῖν χρόνους τρεῖς. Ὁ δὲ Ὁμαῖς ἔχων ἀνηθῶς τὸ ἐρμηνεύμενον αὐτοῦ ὄνομα ἐν ἐκυτῷ οὕτως ἔχον ἐπεχειρεῖ. Τὸν μὲν τοῦ κάστρου λαὸν πάντα ἐμίσει, εἰς δὲ τοὺς ἔξω καὶ ἀληθῶς ἐχθροὺς παντελῶς εἰρήνην εἶχεν· ἐτι δὲ ὁ Πέτρος Διώσας κατ' αὐτοῦ ἐκστρατεύει χρόνους τρεῖς μετὰ τῶν Μιζαρακίων καὶ Μιλακαταίων τῆς γενεᾶς αὐτοῦ. Εἶτα εἰς ἀγάπην συνέστησε, καὶ τῇ ἐκυτοῦ θυγατέρα εἰρήνην ὁ Ὁμαῖ τῷ υἱῷ τοῦ Πέτρου Διώσῃ Ἰωάννῃ τούνομα μὴ στεύεται, καὶ εἰς γαλήνην μικρὰν ἡ πόλις τῶν Ἰωαννίνων γίνεται, ἀπειρακτη ἀπὸ τῶν Ἀλβανιτῶν χρόνους πέντε. Ἀλλ' ὁ Ὁμαῖς εἰρήνην ποτὲ οὐκ εἶχεν, ἀλλὰ κακῶς τὴν πόλιν παντὶ ἐτυράννιζε, καὶ τοὺς Ἀλβανίτας ἐκόνιζε, κἂν (καὶ ἴσ.) ἐς ὑπερὸν ἐκόνευσεν, καὶ παντοιοτρόπως αὐτοὺς ἐξήφάνισε καὶ κατεσώλωθρευσεν. Τὴν πόλιν γὰρ ἐπλήρωσε τῶν Ἀλβανιτῶν τὰ τέκνα, ὅψιδας ἑαυτῷ περιθέμενος, καὶ φυλακὰς καὶ κλυβίαν αὐτὸς ἐδείκνυτο, καὶ παλιούρην ἀνῆγειρεν· ἐνθυμητικὸς γὰρ τοῦ κακοῦ ἦ, εἰς ἄκρον, οὐ μὴν καὶ δαιμονιώδης, ὅστις ἀνὴρ τὰ θεῖα σφὺς αὐτὸν προσηγόρευσε, οὕτως εἰπὼν «Ὁμαῖς ὁ Δεσπότης φλεῖ τοὺς ἄρχοντας διὰ τὴν φιλαργυρίαν, ὡς φιλάργυρος ἀδικεῖ, ὡς ἀδικὸς πλεονεκτεῖ, ὡς πλεονέκτης ἀρπάζει, ὡς ἀρπάζει συκοφαντεῖ, ὡς συκοφαντῆς λοιδορεῖ, ὡς λοιδορὸς καταλαλεῖ, ὡς κατάλαλος φοβεῖται, ὡς φοβιτζίχρῃς φονεῖ, ὡς φονεὺς πλανᾷ, καὶ ὡς πλάνος τάχα κίττει καὶ ἐκκλησίαις, καὶ ἐορτάζει, καὶ ψυρικὰ ποιεῖ». Τούτων οὕτως ἐχόντων, τῷ 506 (1374) ἐτι λοιμὸς θανατηφόρος ἐν τῇ πόλει τῆς Ἀρτας γίνεται, καὶ ὁ Πέτρος Διώσας Δεσπότης ἐξ ἐνθρώπων ἐγένετο, καὶ οὕτω παραυτίκα Ἰωάννης Δεσπότης ὁ Σπάτας ἐκ τοῦ Ἀχελώου παραγενόμενος, τὴν Ἀρταν παραλαμβάνει· ἀνὴρ δραστήριος καὶ τὰ πάντα λαμπρὸς, ἔργῳ καὶ λόγῳ κοσμούμενος, καὶ τῷ κάλλει σεμνυνόμενος· θεωρία γὰρ καὶ πράξις ἦν

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΡΤΖΟΥΝΗΣ ΙΑΤΡΟΣ Παθολόγος, Γυναικολόγος Συφιλιδικά.

Μετὰ δεκάτη ἐσπῆσιν εἰδικῶς ἐν Παρισίοις ἐπὶ πανταστικῶν τελειοποιήσεως. Νοσηματὰ Στήθους, στομαχο-εντερο-ἡπικτο-νεφρική, λευκορροία δυσμησορία, καυψίς, ὄγκοι, Μητράς στενωσις κλ. Σφιλις, Βλεννορροία, στενωμα ἀνικανότης Σπερματορροία κλ.

Πιστὴ καὶ ἀκριβὴς ἐφαρμογὴ τῶν τη νεώτερων ἐπιστῆμης γνωστῶν θεραπευτικῶν μεθόδων καὶ τελειοτάτων εἰδικῶν μηχανημάτων καὶ ἐργαλείων.

Ἀσθηψία Ἀντισθηψία

Ὁδὸς Πρύσπει 48

Ὁραὶ 8-10 π.μ. 2-4 μ.μ.

ΕΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΑΘΗΝΑΙ-ΚΗΠΟΛΙΣ ΕΝ ΗΠΕΡΑΙΕΙ

Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μιαούλη παρὰ τὴν Τρούμπαν. ἐν αὐτῷ προσερχόμενοι εὐρίσκουσι πρόθυμον ὑπηρεσίαν καὶ πᾶσαν ἄλλην εὐκολίαν.

ἀληθῶς ἐν αὐτῷ ἀλλὰ καὶ οὗτος κατὰ Ἰωαννίνων ὁ μὲν τὸν Ὁμαῖν παρηγόλῃ καὶ καὶ διελήσθη, καὶ συνεχῶς αὐτὸν ἐναπεκλειε.

Τοῦ χρόνου δὲ παρελθόντος ἐπὶ τοῦ ἔτους 507 (1375) πάλιν ἕτερος θανατηφόρος τῇ τῶν Ἰωαννίνων γίνεται μέγας (λοιμὸς ἴσ.) καὶ ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ Εἰρήνη ἡ γαμετὴ τοῦ Πέτρου Διώσῃ θανούσῃ ὑπέπεσεν· ὁ δὲ Δεσπότης ὁ Σπάτας οὐκ ἐπαύσατο παντοτε ἐπιδορμᾶς σκυλεύειν κατὰ τοῦ Ὁμαῖ μετὰ τῆς γενεᾶς αὐτοῦ τῶν Ἀλβανιτῶν, ὥς οὐ ὁ Ὁμαῖς τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ ἔβλεπεν εἰς μνηστῆραν τῷ Σπάτῃ ἐξήγγειλε, καὶ μετὰ δῶρων αὐτὴν συνεπέστρεψε, καὶ πάλιν ἐδραπέυε· τότε ὁ Ὁμαῖς προσοικειούτο ἑαυτῷ κλέπτας Ριμπαράιους, ληστὰς καὶ κούρσους, καὶ μετὰ τῶν Ἀλβανιτῶν αὐτοὺς ἐξήγειρε· τοὺς δὲ τοπικοὺς Ἰωαννίτας παντοιοτρόπως πάντας ἐμίσει, καὶ τοὺς ἔξω ἡγάπα· πλείον δὲ τῶν ἄλλων ἐμίσει Μιχὴλ τὸν Ἀφάραν, καὶ Πρωτοβεστιάριον ἐτίμησεν, ὃς μετὰ πάντων ὧν εἶχε κακῶν, καὶ κατὰ τῆς χούης τῷ ὄντι Ἀγγελίνης, φιλῇ τῇ φυσικῇ κυρίαν, λόγοις σφαλεροῖς καὶ αἰσχροῖς κατατολμᾷ, καὶ ἐμπίπταται τὰς ἀκροὺς τοῦ Ὁμαῖ ὡς τις σοφὸς προηγόρ υσε λέγων «Πονηρὸς λόγος κακοῖαν ἀδρὸς ταρατσει» καὶ οὕτως ἀπ' αὐτῆς ἐξέλιεν ὁ Δεσπότης Ὁμαῖς, καὶ εἰς κακίαν καὶ μῖτος αὐτῆς παρήτη-ει, καὶ εἰς ἀρσενικοιτίας πόθος ἐνέπεσε, καὶ κοιλιόλουτος ἀποκατέστη. «Τὰ γὰρ κρυφὰ γενόμενα ὑπ' αὐτοῦ αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν». Παρεῖθε γὰρ τὸ ὄρια πατέρων ἀγίων, καὶ ὁ οὐκ εἰς ἀποστασίαν ἐτράπη. Ἐπὶ ἔτους 508 (1378) ἐκστρατεύει κατὰ τῶν Ἰωαννίνων ὁ Γεννηφάτης μετὰ τῶν Μακαθαίων (Μαζιρακίων ἢ Μιλακασαίων ἴσ.) μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἰδὲ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ τρύγου, καὶ μετ' ὀλίγου στρατοῦ τοῦ κάστρου πόλεμος γίνεται, καὶ κατὰ κράτος οἱ Ἰωαννῖται νικῶσι, καὶ τὸν Γεννηφάτην εἰσφέρουσι βαστάζοντα τυμπάνους ἐπάνω τῶν ὤμων αὐτοῦ. Καὶ ὅσους μὲν κατέσφαξε, μετὰ τῶν ἀμαζῶν αὐτοῦ· ἐτίθουν καὶ ἔθαπτον, τοὺς δὲ λοιποὺς εἰ φυλακὰς ἐδέσμευε καὶ ἀπεμπώλει. Τούτῳ πρώτον νεῖκος τοῦ Ὁμαῖ κατὰ τῶν Ἀλβανιτῶν ἐγενόνη.

Τοῦ χρόνου τούτου τρέχοντος, καὶ ὁ μέγας Μίστωρ κατὰ τῆς Ἀρτας χωρὶς καὶ ἰσχυρῶς τὸν Σπάταν ἐνείχετο. Οἱ δὲ Ἀλβανῖται συναθροισθέντες αὐτὸν κατετρόπωσαν, καὶ εἰς χεῖρας τοῦ Σπάτα ὁ μέγας Μίστωρ ἐξέδοτε, καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας πιπράσει αὐτόν· εἰ δὲ Ἀλβανῖται τοσούτον πλούτον δραχμάμενοι τὴν πανουργίαν τοῦ Ὁμαῖ οὐκ ἐξέφυγον, ἀλλ' αὐτοὺς περιέργως ἐπιπῶν, καὶ ἀσφαλῶς αὐτοὺς ἐν τῇ φρουρᾷ ἀποκλείει, καὶ οὕτω παραυτίκα διαβολὰς καὶ συσκευὰς κατὰ τῆς χώρας τῶν Ἰωαννίνων οἱ Μιλακασαῖοι περιεργάζονται, καὶ τὸν ἐπάνω Γουλαῖν κρυφῶς αὐτοὶ παρέλαβον, προδότην καὶ συνεργὸν ἔχοντας εἰς τοῦτο τὸν κωφὸν Νικηφό-

ΚΟΣΒΟΓΙΑΝΗΣ καὶ ΣΕΚΑΡΑΣ ΡΑΠΤΑΙ

Νεώτερισμός, κομψότης, στερεότης

143—Ὁδὸς Αἰόλου—143

ΑΘΗΝΑΙ

Εἰς τὸ ραφεῖον τῶν ἡπειρωτῶν Δ. Κοσβόγιαννη καὶ Κ. Σεκαρά κούπτονται καὶ ραπτόνται μετὰ ζηλευτὴ κομψότητα καὶ στερεότητα διὰ τὰ εἶδη τῶν φορεμάτων εἰς τιμὰς πολὺ συμφερτικὰς.

Οἱ συνδρομηταὶ **Καῖρου** οἱ μὴ πληρώσαντες μέχρι τοῦδε τὴν συνδρομὴν αὐτῶν εἰς τὴν «Φωνὴν τῆς Ἡπείρου», ὡς καὶ οἱ **Βραῖλα** καὶ λοιπὴ **Ρουμανία** καὶ **Σερβία**, ὡς καὶ ἅπαντες οἱ ἄλλοι συνδρομηταὶ νὰ ἐμβάσῃ τὴν συνδρομὴν τῶν. Διὰ τελευταίαν φορὴν κομμεν τὴν ὑπενθυμῆσιν ταύτην, διότι ἡ ἐπεμένη ὑπενθυμῆσις θὰ γίνῃ διὰ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ὀνομάτων ἐκεῖνων οἱ ὅποιοι ἐνῶ λαμβάνουν τὸ φύλλον δὲν ἐμβάζουν τὴν συνδρομὴν καὶ μᾶς υποβαλλουν εἰς τὸν κόπον νὰ γροφωμεν χιλιάδας, οὔτε προσέρχονται μόνον νὰ πληρώσωσιν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἔχοντας τὴν καλωσύνην ἀφιλοκερδῶς νὰ ἀντιπροσωπεύουν τὸ φύλλον.

ρον τὸν Περσὴν, ὅστις αὐτοὺς περὶ μετὰ τῆς βαρκας αὐτοῦ καὶ τοὺς μὲν ἐγκρίτου, μετὰ τῶν ἀρμάτων καὶ ὅπλων, πλείους τῶν σ' εἰς τὸν Γουλαῖν συνεισφέρει τοὺς δε γὰρ παγγενεὶ πληθὺς ἀναριθμητὸν ἐν τῷ νησίῳ διαπερᾶ, καὶ οὕτω στασις μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐγενόνη, ἔτους ὑπάρχοντος τοῦ 509 (1379) μηνὶ Φεβρουαρίῳ Ἰωαννιτῶν 6, Σάββατον α' τῶν Νηστείων. Ἀλλ' ὁ μὲν λόγος ἐπὶ τῆς προδοσίας ἐπαναγέσθω τῷ οἰγητήμι· ἔσθωθεν γὰρ περιεκύκλουν τὴν πόλιν οἱ Ἀλβανῖται, ἔσθωθεν δὲ παρηγόχλουν κακῶς τὸν Γουλαῖν κατὰ κράτος εἰς ἐκυτὸν ἐπισπώμενοι, καὶ ρουα ρουα φωνάζοντες τρεῖς γὰρ ἡμέρας οὐκ ἐπαύσαντο μετὰ τοῦ λαοῦ πολεμούντες, ὥς οὐ συνηθροίσθησαν πληθὺς ἀπειρον μετὰ τῶν μοναζύλων καὶ τῆς βάρκας, καὶ ἐκίθησαν ἀπὸ τοῦ νησιῦ κατὰ τῆς χώρας, ὅπως αὐτοὶ εἰσέβωσι καὶ ἀνέλωσι τὴν πόλιν. Οἱ δὲ τῇ χώρῃ οἰκήτορες ἐν τῇ λίμνῃ ἀπέπλευσαν μετὰ δύο βαρῶν καὶ μοναζύλων ὀλίγων, καὶ κατὰ τοῦ στόλου τῶν ὑπεναντίων πόλιν συνειστήσαντο, καὶ οἱ ἐναπολειφθέντες πρὸς τὸν ἀρχιστράτηγον τοῦ Ὁμαῖ Μιχαὴλ τῶν ἁω δυνάμεων, συν οἰμωγῇ καρδίας οὕτως ἐβόησαν «Ὁ θεὸς ὠρυόμενος νῦν ἐκκύκλωσαν ἡμᾶς ὀδυρμέναι, φθοροποιοί, καὶ ζητοῦσι καταπιεῖν τὴν σὴν πόλιν. Ἀρχιστράτηγε, καὶ κατα-» ὅρμηθε θεοῦ βουλήμνοι ἡμᾶς τὰ βουλευμάτα τούτων αὐτῶν μεταίωσον, τὰς ἡμᾶς τὰς λυτ-» σώσεις αὐτὸς ἀνάστειλον, τὴν ὄφρυν αὐτῶν κατασπῶν. Σὺ προστατὴ γὰρ ἡμῶν καὶ θεὸς ὀψίασ' ἀσφαλίστατος». Ἐνθεν τοι καὶ εἰς φυγὴν οἱ ὑπεναντίοι ἐτράπησαν, καὶ κατὰ κράτος ἀπώλοντο· οἱ δὲ τὸν Γουλαῖν ἡττηθέντες οἰκειοθελῶς παρεδόθησαν καὶ ἦν ἰδεῖν τότε μίαν σωτηρίαν τῇ πόλει τῶν Ἰωαννίνων, ἡ ἐλυτρώσατο Κύριος ὁ Θεὸς ἐκ τῶν χειρῶν τῶν Ἀλβανιτῶν τῇ προστασίᾳ τοῦ φύλακος τακτικῆς τοῦ Ἀρχηγέλου Μιχαὴλ τῶν ἁω δυνάμεων διασώσαντος. Τότε δ' εἶτα (ἔτῃ ἴσ.) καὶ ὁ Ὁμαῖς τοὺς ἐγκρίτους τῶν Ἀλβανιτῶν ἐν τῇ φρουρᾷ συναθροίσαν, τοὺς δὲ ἐτέρους πρὸς τοὺς ἄρχοντας αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν λαὸν τῆς πόλεως συνεμέρισατο, καὶ αὐτοὺς πωλεῖν παρήγγειλε, τὸ δὲ πλῆθος ὅσοι ἀνευρέθησαν ἐν τῷ νησίῳ, τοὺς μὲν Ἀλβανίτας πρὸς τὸν λαὸν διέμεριξε, τοὺς πρὸς κυβερνήτην, καὶ ἀπεμπώλουν αὐτοὺς, τοὺς δὲ Βουλγάρους καὶ Βλάχους πωλεῖν αὐτοὺς ἡρετίστα. Καὶ μὴν γὰρ χύτριά ἦν τότε ἡ πόλις τῶν Ἰωαννίνων, ὡς ἐκπαλαῖ τῶν μαρτύρων ἡ Νικομηδείαν μεγαλόπολις. Εὐκαιρίαν γὰρ εὐρὴν ὁ Ὁμαῖς τότε, τοὺς Ἀλβανίτας κακῶς καὶ ἀνηλεῶς αὐτοὺς ἐτυράννιζεν, ὃς καὶ Ἀλβατιστοκτόνος ἐπεθύμει γενέσθαι καὶ ἀνομιλῆσαι· μικρὰ γὰρ πᾶσα κακία πρὸς κακίαν τοῦ Ὁμαῖ.

(Ἀκολουθεῖ)